

مشاوره‌های رایگان روحانی محله «جنت» پای مردم بسیاری را به منزلش باز کرده است

مردم داری

فرمانی کیا - بعضی آدم‌ها نقش ساده‌ای ایفا می‌کنند، نقشی که در عین سادگی گاهی می‌تواند گره‌گشای بزرگی باشد. صحبت‌های دیگران درباره مشاوره‌های روحانی محله جنت، ما را برای دیدار و گفت‌وگو با او ترغیب کرد. روحانی‌ای که در خانه‌اش به روی مردم باز است و شنونده حرف‌های آن‌هاست. جواد فضایی باتوجه به تجربه‌ای که از ۳۰ سال کار مشاوره دارد، آن‌ها را راهنمایی می‌کند؛ در حالی که مخاطب‌های او بیشتر جوان‌ها هستند.

د

آموختن ارزش «انسان بودن»

حاصل زندگی مشترک او سه فرزند پسر ۳۰ تا ۳۵ ساله است که سعی کرده است در تربیت آن‌ها کم نگذارد. او می‌گوید: «اولین چیزی که من و همسرم در تلاش بوده ایم آن را به بچه‌ها یاد بدهیم، «انسان بودن» است.»

با اینکه روی مفاهیم و سبک زندگی دینی خیلی تأکید دارد، هیچ‌وقت آن‌ها را مجبور به یاد گرفتن و به کار بستن آن‌ها نکرده است: «از کودکی به صورت غیرمستقیم روی تربیت آن‌ها وقت گذاشته‌ام. به دلیل اینکه شاید بچه‌ها مربی و آموزگارشان را بیشتر از من قبول داشته باشند و تأثیر آن‌ها بیشتر از گفته‌های من باشد، روی انتخاب مربی حساس بوده‌ام.»

وی می‌افزاید: متأسفانه موضوعی که امروزه از همان سال‌های ابتدایی آموزش بر آن تأکید می‌شود، آمادگی برای کنکور و ورود به دانشگاه است. در تربیت، «انسان بودن» و «اخلاق مداری» فراموش می‌شود.

فضایی یادآور می‌شود: «شما فکر کنید دانش‌آموزی که به جز آماده شدن برای کنکور، هیچ چیزی نیاموخته است، اگر در این مرحله پذیرفته نشود، چه آینده‌ای در انتظارش خواهد بود. به همین خاطر هیچ‌وقت نمره درسی بچه‌ها برایم مهم نبوده است. اینکه ریاضی حالا ۲۰ نباشد خیلی مهم نیست، اما مهم است که آن‌ها ارزش‌های انسانی را درست یاد بگیرند.»

د

مشاور، کاری تخصصی است

فضایی می‌داند که مشاوره، کاری تخصصی است و نیاز به دانش روز دارد. او در این باره می‌گوید: «برخی از روحانی‌ها کارشان مشاوره و تخصصشان در این حوزه است.» او برای داشتن این تخصص با پژوهشکده «جهاد دانشگاهی» در ارتباط است و مطالعه، به‌ویژه در حوزه دین، را در برنامه‌ریزی کارش قرار داده است. با هم توصیه اسلام و دین را چاشنی حرف‌هایش می‌کند و می‌گوید: «مردم داری و همراهی با مردم، اگر فراموش نشود، گره خیلی از مشکلات باز خواهد شد.»

دیگران، ناراحتی خود ماست، گره خیلی از مشکلات باز می‌شود. می‌گوید: «کار مشاوره را از ۳۰ سال پیش شروع کرده، زمانی که در دانشگاه تهران تدریس داشته و دانشجویان اعتماد می‌کردند و با او حرف می‌زدند. این موضوع باعث شد تا او در این حوزه بیشتر مطالعه کند و بعد از انتقال به مشهد با پژوهشکده «جهاد دانشگاهی» مشهود مرتبط باشد و به سراغ کارهای پژوهشی برود.

بخشی از مشاوره‌هایش تلفنی است، اما اگر نیاز باشد برای ملاقات حضوری در منزلش نیز زمانی را مشخص می‌کند. خانواده‌اش این موضوع را پذیرفته‌اند و بخشی از وقت او به مردم اختصاص دارد.

شماره تماس او بین مردم دست‌به‌دست می‌شود. دانشجویانی که از طریق محیط دانشگاه با او ارتباط دارند، زوج‌هایی که در آغاز مسیر زندگی به مشکل برخورد کرده‌اند و بعضی‌هایشان به بن‌بست رسیده‌اند، و حتی نوجوان‌های کم‌سن و سال و بزرگسالان هم از او مشاوره می‌گیرند.

د

از دواج را معامله ندانید

روی اصل خانواده خیلی تأکید دارد و می‌گوید: «احترام به یکدیگر، به‌ویژه در حوزه خانواده، به سمت فراموشی می‌رود.» از همین رو به جوان‌هایی که به‌منظور مشاوره ازدواج مراجعه می‌کنند، توصیه می‌کند که در انتخاب شریک زندگی شان خیلی دقت داشته باشند.

شاید طرح این موضوع تکراری باشد، اما دوست دارد نکته‌اش را یادآور شود: «این روزها خیلی‌ها به ازدواج به عنوان معامله نگاه می‌کنند و دنبال شریکی تجاری اند. ازدواج پول و وجهه اجتماعی نیست که بعد از تشکیل زندگی، طرف مقابل ما اگر این امتیازات را نداشت یا کمتر از آن چیزی بود که ما انتظارش را داریم، حس کنیم زیان کرده‌ایم.

مشکل خیلی از جوان‌های مابه همین موضوع برمی‌گردد که خود را با این دو معیار قیاس می‌کنند و ازدواج را قراردادی می‌دانند که باید پایگاه اجتماعی و اقتصادی آن‌ها را تغییر دهد. طبعاً وقتی این اتفاق نمی‌افتد، آن‌ها را دچار مشکل می‌کند. ازدواج موی از انس و الفت است که باید دوطرف را به آرامش برساند و کانون زندگی را گرم کند. هر تصویری جز این خطا و اشتباه است.»

جواد فضایی، متولد دهه ۴۰، بعد از گذراندن دوره متوسطه وارد حوزه علمیه می‌شود. ورود به این حوزه بی‌تأثیر از خانواده‌ای که در آن بزرگ شده، نیست. روزبه‌روز علاقه‌مندی‌اش به درس‌های حوزه بیشتر شد تا آنجا که سطح خارج فقه و اصول را به پایان می‌رساند. کار اصلی‌اش تدریس در دانشگاه است، اما بخشی از وقتش را به صورت رایگان در اختیار مردم می‌گذارد و مشاوره رایگان می‌دهد. می‌گوید: «این بخشی از وظیفه کاری یک طلبه است و آن قدر شاخص نیست که بخواهم درباره اش حرفی بزنم.»

۱۵ سال ساکن محله جنت است. به مردم داری اعتقاد و تعهد دارد. کاری که از دستش برمی‌آید، صرف همین وقت است برای مشاوره مردم. می‌گوید: «اگر فکر کنیم همسایه‌مان نان ندارد، می‌توانیم راحت شب سر روی زمین بگذاریم و بخواهیم؟ حالا فکر کنید یک نفر مشکلی در زندگی‌اش داشته باشد، آدم می‌تواند احساس راحتی داشته باشد؟»

د

غم دیگران ناراحتی ماست

حرف اول و آخرش شاید این است که اگر این تصور و باور را داشته باشیم که ناراحتی